

Finn Kalvik

"Et dikt om høsten"

Visit "[Et dikt om høsten](#)" on MotoLyrics.com

Mange dager av purpur og gull har oktober gitt oss
under en himmel som daglig blÅner seg mere blÅner.
EnnÅr er frosten bare et disig varsel bak Åsen,
men langsomt, langsomt begynner Året Å gÅ i stÅ

Aldri er sinnet sÅ Åpent som slike hÅ, stklare dager,
nÅr luften smaker av blomster og av kjÅ, lig jern,
og noe svever forbi deg, et minne du ikke husker,
en drÅ, m som bestandig er like udrÅ, mt og fjern.
Kanskje er det skyggen av Han som sitter og venter
bortenfor alle blÅner av dÅt du aner og vet,
der hvor tiden gÅr under, og hÅ, st og vinter og
sommer
drukner i stumhet og mÅ, rke og susende evighet.

Langt der ute i mÅ, rket har vi en fred i vente.
Men i menneskehjertet banker den samme drift
som fÅr dÅ, gnfluen til År spile ut sine vinger
og fÅr stjernene til År skrive sin himmelskrift.

Aldri kan mennesket lÅ, se den siste gÅten om livet.
Men fÅ, lger likevel budet fra livet selv
nÅr vi erobrer et År, en dag eller bare en time
fra Den Stumme som bor bak det ytterste stjernehvelv

Visit [Finn Kalvik](#) page on MotoLyrics.com, to get more lyrics and videos.